

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14CoCsp/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120393058
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dzúriková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6120393058.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Dzúrikovej a členov senátu JUDr. Jána Auxta a JUDr. Anny Snopčokovej v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom 811 07 Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpený splnomocneným advokátom JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Advokátska kancelária 810 07 Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému: B. A., narodený XX.XX.XXXX, bytom XXX XX V. XX, zastúpený Advokátska kancelária UHAL' s.r.o., so sídlom 960 01 Zvolen, Štefana Moyzesa 9877/43, IČO: 47 236 655, o zaplatenie 11.307,33 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 15Csp/78/2020- 161 zo dňa 17.06.2021, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Zvolen č. k. 15Csp/78/2020 - 161 zo dňa 17. 06. 2021 p
o t v r d z u j e .

II. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Zvolen (ďalej „súd prvej inštancie“, alebo „okresný súd“) výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. rozhodol o náhrade trov prvoinštančného konania a vyslovil, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%, ktoré je žalobca povinný uhradiť žalovanému do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia súdu o výške trov konania.

1.1. Súd prvej inštancie konštatoval skutkový a právny základ nároku, ktorý si v danom spore uplatnil žalobca a ktorým sa domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 11.307,33 eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania z dlžnej sumy od 30.1.2018 do zaplatenia a nahradiť trovy konania. Hmotnoprávny základ nároku žalobcu vyplýval zo zmluvy uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155 (ďalej aj „pôvodný veriteľ“) a žalovaným na základe Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 14.9.2016 pod č. úverového účtu XXXXXXXXXXX, registračné č. úverovej zmluvy 010646311130916 (ďalej „zmluva o úvere“), na základe ktorej pôvodný veriteľ poskytol žalovanému úver vo výške 13.000,-- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami v zmysle úverovej zmluvy dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas, v dôsledku čoho bol vyzvaný právnym predchodcom žalobcu na úhradu omeškaných splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky. Aj napriek písomnej výzve a poučení o možnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti žalovaný dlžné splátky nezaplatil, v dôsledku čoho zo strany veriteľa došlo ku dňu 11.01.2018 k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru mal doručené žalovaný v súlade so všeobecnými obchodnými podmienkami dňom 22.01.2018. Podľa výzvy bol vyzvaný na

zaplatenie v 7-dňovej lehote, uplynutím lehoty na plnenie sa dostal do omeškania a od 30.01.2018 žiadal žalobca priznať aj úrok z omeškania.

1.2. Následne súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku konštatoval právne skutočnosti týkajúce sa hmotnoprávnej a procesnej legitímácie žalobcu, ktorý tvrdil, že nadobudol práva voči žalovanému na základe rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 14.02.2020 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 02.03.2020, ktorou podľa tvrdenia žalobcu bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ustanovením § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

1.3. Uplatnený nárok súd prvej inštancie právne posúdil podľa ustanovení § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 9 a podľa § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“, alebo „OZ“), v nadväznosti na osobitnú právnu úpravu § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o úvere (ďalej „Zákon o spotrebiteľských úveroch“, alebo len „ZoSÚ“) a s poukazom na právnu úpravu obsiahnutú v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky (ďalej „Zákon o bankách“).

1.4. Po vyhodnotení listinných dôkazov a procesných stanovísk strán sporu súd prvej inštancie konštatoval, že predmetom žaloby bolo zaplatenie istiny v sume 11.307,33 eur s príslušenstvom s tým, že medzi stranami nebolo sporné, že zmluva o úvere uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu VÚB, a.s. Bratislava a žalovaným, je spotrebiteľská zmluva, ktorú súd prvej inštancie posudzoval podľa ustanovení Občianskeho zákonníka v spojení s ustanoveniami Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu podpísania zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Rovnako nebolo sporné, že žalovaný podmienky dohodnuté v zmluve nedodrжал a neplnil riadne a včas s tým, že sa dostal do omeškania s jednotlivými splátkami. Platby uhrádzal v roku 2016 od podpísania zmluvy v mesiacoch október, november, december a následne v roku 2017 v mesiacoch január, február, marec, máj, jún, júl a október. V roku 2018 uhrádzal v mesiaci september 2018 a v mesiacoch máj, júl a október v roku 2019. V roku 2018, konkrétne dňa 12.01. 2018, došlo podľa tvrdení žalobcu k vyhláseniu predčasnej splatnosti celého dlhu. K predčasnému zosplatneniu malo dôjsť po tom, čo žalovaný na upomienku zo dňa 28.11.2017 nereagoval a bol poučený o možnosti zosplatnenia.

1.5. Následne v odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie konštatoval procesnú obranu žalovaného, ktorý nárok uplatňovaný v konaní žalobcom považoval za nedôvodný, namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie a to z dôvodu neplatného postúpenia pohľadávky, rovnako aj z dôvodu, že nedošlo k riadnemu zosplatneniu pohľadávky. Tieto nedostatky videl vo viacerých skutočnostiach, predovšetkým v tom, že žalobca odvodzoval svoj nárok od zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej dňa 14.02.2020 medzi VÚB, ako postupcom a žalobcom, ako postupníkom. Táto skutočnosť mala byť žalovanému písomne oznámená, o čom doložil do spisu oznámenie zo dňa 6.3.2020, z ktorého vyplýva, že pôvodný veriteľ postúpil ku dňu 02.03.2020 pohľadávku zo zmluvy variabilný symbol 4179906221, uzavretej dňa 14.09.2016 spolu s úrokmi a ostatným príslušenstvom na žalobcu. Žalovaný postúpenie namietal v prvom rade z dôvodu, že nebol v omeškani a neboli dodržané podmienky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Pokiaľ žalobca poukazoval na výzvu, ktorá bola žalovanému adresovaná dňa 28.11.2017, podľa procesnej obrany žalovaného táto sa mohla týkať len nesplatených súm, avšak z rozpisu platieb predloženého žalobcom suma uplatnená v upomienke zo dňa 28.11.2017 bola dňa 17.5.2019 splatená a k postúpeniu pohľadávky malo dôjsť až dňa 14.02.2020. Rovnako pokiaľ bola dňa 28.11.2017 výzva adresovaná žalovanému, neboli splnené podmienky podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka na zosplatnenie dlžnej sumy. Poslednú splátku pred výzvou uhradil žalovaný v októbri 2017. Navyše žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal doručovanie upomienok a výziev a aj výzvu zo dňa 28.11.2017 doložil len výpisom z poštovej knihy bez pečiatky a bez dátumu, kedy táto zásielka bola podávaná na pošte, ktorej pošte, s tým, že mohlo sa jednať o akúkoľvek inú zásielku. Žalovaný v priebehu celého konania spochybňoval doručovanie akejkoľvek upomienky. Rovnako spochybňoval, že bol oboznámený so všeobecnými obchodnými podmienkami, na ktoré sa žalobca odvoláva. V spise sa nachádzajú všeobecné obchodné podmienky, ktoré sa však podľa znenia vzťahujú výhradne na zmluvy „VÚB pôžička“ uzavretých do

24.10.2013, čo nie je v prípade posudzovanej zmluvy. Navyše z listín doložených do spisu vyplýva, že malo dôjsť k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy č. 41799026221, pričom žalovaný s VÚB, a.s. mal uzatvorenú zmluvu, ktorá bola registrovaná a identifikovaná v rámci všetkých dokladov adresovaných žalovanému s VÚB, a.s. pod č. 010646311130916. Žalobca tak podľa procesnej obrany žalovaného žiadnym spôsobom nepreukázal, že došlo k postúpeniu pohľadávky vyplývajúcej z uvedenej zmluvy, nedoložil zmluvu o postúpení pohľadávok, poukazoval len na oznámenie o postúpení pohľadávok, na základe ktorého si odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu.

1.6. Následne potom súd prvej inštancie konštatoval, že vzhľadom na všetky tieto skutočnosti dospel k záveru, že na žalobcu neprešlo právo vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 010646311130916 domáhať sa doplatenia nezaplatennej časti istiny zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Jednak je to pre porušenie predpisov v zmysle ustanovení zákona o bankách, keď neboli splnené zákonné podmienky pre to, aby banka postúpila pohľadávku, ako aj z dôvodu, že nedošlo k platnému zosplatneniu v zmysle vyššie uvedeného. Všeobecné obchodné podmienky, na ktoré žalobca poukazuje, nie sú obchodné podmienky, ktoré sa vzťahujú na typ zmluvy, ktorá bola so žalovaným právnym predchodcom uzatvorená. Súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ ide o námietky žalovaného týkajúce sa oprávnenosti osôb konať za právneho predchodcu žalobcu, zo strany súdu nie sú pochybnosti o tom, že sa jedná o osoby oprávnené a to či podpisy sú zoskenované, alebo nie, ešte samé o sebe neznemajú, že listiny by boli v tomto prípade neplatné. Rovnako sa nezaoberal súd prvej inštancie ani ďalšou námietkou žalovaného v súvislosti s absolútnou neplatnosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 ZoSÚ a absenciou náležitostí podľa písm. p/, u/ a x/, vzhľadom k tomu, že dospel k záveru, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby, čo samé o sebe viedlo k tomu, že súd žalobu zamietol. Následne o náhrade trov prvoinštančného konania rozhodol okresný súd podľa zásady úspešnosti sporových strán a vyslovil, že v konaní bol žalovaný v plnom rozsahu úspešný, preto mu prináleží nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý v konaní úspech nemal. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej súdnym úradníkom s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 2 CSP.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie zo zákonných dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) CSP. Pokiaľ súd prvej inštancie uvádza, že nebolo preukázané, že právny predchodca žalobcu splnil podmienky požadované v ustanovení § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, predovšetkým čo sa týka doručenia upozornenia spotrebiteľa pri omeškaní so splatením splátok viac ako 3 mesiace, že v lehote nie kratšej ako 15 dní uplatní práva na zosplatnenie úveru, toto tvrdenie súdu nie je správne. Žalobca argumentuje, že spolu so žalobou bola súdu doručená nielen tretia upomienka zo dňa 28.11.2017 (výzva na úhradu omeškanej splátky), ale aj podací hárok preukazujúci doručovanie výzvy žalovanému a to pod číslom zásielky RE364687727SK. Z tohto podacieho hárku je zrejmé, že predmetná výzva bola daná na poštovú prepravu dňa 28.11.2017, čo vyplýva z dátumu na ľavej bočnej strane hárku. Obe tieto listiny, ako aj výzva právneho predchodcu na predčasné splatenie s doručenkou, sú súčasťou súdneho spisu od doručenia návrhu na vydanie platobného rozkazu, preto má žalobca za nesporné, že v tomto spore bolo preukázané, že k zosplatneniu dlhu došlo platne. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s článkom Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 12.01.2018 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanému doručené dňa 22.01.2018 v súlade s článkom Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Všeobecné obchodné podmienky boli taktiež súdu predložené spolu so žalobou a jednoznačne z nich vyplýva, že nadobudli platnosť a účinnosť dňom 01.07.2016. Pre nadobudnutie účinkov doručenia úkonu nie je podstatné, či sa adresát s obsahom doručovanej zásielky úkonu oboznámil až neskôr, v čase plynutia odbernej lehoty na vyzdvihnutie uloženej zásielky, resp. tieto účinky nastávajú aj v prípade, ak nevyužil možnosť oboznámiť sa s obsahom uloženej zásielky. Žalobca tak trvá na stanovisku, že jeho právny predchodca preukázateľne postupoval v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

2.1. Odvolateľ ďalej poukázal na dikciu ustanovenia § 92 ods. 8 prvá veta Zákona o bankách, zo znenia ktorého vyplýva, že banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi svoju pohľadávku za podmienky, že klient bol na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku písomne vyzvaný a jeho omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Vzhľadom k tomu

že v tomto konaní preukázal splnenie oboch uvedených podmienok, žalobca má za nesporné, že k postúpeniu pohľadávky došlo riadne a platne, čím je daná žalobcova aktívna legitímácia v tomto spore. Pri výklade právnych úkonov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na ich platnosť je nevyhnutné brať na zreteľ ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených prípadov. Žalobca poznamenal, že svoju aktívnu legitímáciu v tomto spore sme preukázal aj oznámením o postúpení pohľadávky. Zároveň za účelom preukázania aktívnej legitímácie predložil v konaní aj rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok spolu so žiadosťou o postúpenie a prevod s identifikáciou postúpenej pohľadávky.

2.2. Pokiaľ súd prvej inštancie argumentuje nesplnením notifikačnej povinnosti ohľadom preukázania oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému, k tomu odvolateľ uviedol, že o postúpení žalovanej pohľadávky sa žalovaný preukázateľne dozvedel najneskôr doručením žaloby a jej príloh, keď jednou z príloh je aj oznámenie o postúpení žalovanej pohľadávky datované k 06.03.2020. Takýto postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. Žalobca podporne odkazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.06.2003. Pokiaľ ide o označenie úverovej zmluvy, žalobca už v žalobe podrobne uviedol, že jeho právny predchodca poskytol žalovanému úver na základe zmluvy poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 14.09.2016 pod číslom úverového účtu XXXXXXXXXX a reg. číslom 010646311130916. Obe tieto označenia sú uvedené aj vo výpise z úverového účtu, ktorý bol súdu taktiež predložený spolu so žalobou. Vzhľadom na uvedené má za to, že neexistuje pochybnosť o identifikácii pohľadávky, nároky z ktorej sú predmetom tohto konania. Na základe uvedených skutočností a odvolacích dôvodov žalobca navrhuje, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 11.307,33 eur, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 11.307,33 eur od 30.01.2018 do zaplataenia a prizná žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu reagoval na jednotlivé body odvolania. Poukázal na bod. 17 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie a zdôraznil, že žalobca závery súdu, obsiahnuté v ňom, nijako relevantne nespochybnil. Súd prvej inštancie správne uzavrel, že poštový podací hárok, ktorý nie je ani podpísaný a ani nie je opatrený pečiatkou, vôbec nepreukazuje doručenie zásielky. Aj bez iných nedostatkov podací hárok zo svojej podstaty môže preukazovať len podanie zásielky, nikdy nie však jej doručenie. Z poštového podacieho hárka ani nie je možné zistiť, ktorej listiny sa týka, preto ani nie je možné ním preukázať, že by vôbec nejaká konkrétna listina bola podaná na poštovú prepravu. Pokiaľ žalobca uvádza, že dátum podania zásielky je z tejto listiny zistiteľný z ľavej bočnej strany hárku, žalovaný poznamenal, že z údajov tam uvedených a to konkrétne v tvare : UPOMIE3_NEZ_20171128212118_100PP.DAT_afp_JOBID_2003712_CPSC6_I_HAROK nevyplýva absolútne a vôbec nič. Podací hárok nie je opatrený ani pečiatkou pošty, ani podpisom zamestnanca a ani v záhlaví nie je uvedený dátum podania. Už z toho môže dedukovať, že tento podací hárok nepochádza od pošty, ale bol vytlačený žalobcom, resp. Všeobecnou úverovou bankou a.s, pre účely vlastnej evidencie. Bočný riadok s reťazcom znakov je zrejme názvom súboru, pod ktorým mala tento hárok uložený Všeobecná úverová banka a.s. na počítači. Takýto reťazec, resp. názov, však vôbec nepreukazuje podanie zásielky na poštu a ani to, čo bolo jej obsahom a už vôbec nemôže preukazovať to, čo je v konaní nevyhnutné preukázať, a to samotné doručenie. Aj keby spodný riadok mal určovať obsah zásielky, vôbec nie je možné zistiť obsah ktorej z množstva zásielok na hárku, tento bočný reťazec opisuje. Podľa názoru žalovaného tak okresný súd správne uzavrel, že tento dôkazný prostriedok doručenie žiadnej listiny preukázať nemôže a preto ak svoje tvrdenia žalobca zakladá na tomto podacom hárku, jeho tvrdenia zákonite nie sú preukázané. Keďže žalobca v konaní nepreukázal, že by si právny predchodca splnil upozorňovaciu povinnosť podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, zákonite nemohlo dôjsť k zosplatneniu celej úverovej sumy a potom takýto neexistujúci záväzok ani nemohol byť postúpený na tretiu osobu - žalobcu. Doručenie oznámenia právneho predchodcu o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nemôže akokoľvek zhojiť nesplnenie upozorňovacej povinnosti.

3.1. Pokiaľ sa v ďalšej časti odvolania žalobca opäť odvoláva na Všeobecné obchodné podmienky, avšak nijako sa nevyjadril k tej skutočnosti, že tieto obchodné podmienky vo svojom závere, konkrétne čl. IX. ods. 5, výslovne vylučujú svoju uplatniteľnosť na zmluvu uzavretú so žalovaným, žalovaný má za to, že žalobca vo svojom odvolaní neuviedol jediný argument, prečo by na tieto obchodné podmienky vôbec malo byť prihliadané. Pokiaľ žalobca poukazuje na judikatúru týkajúcu sa doručenia v prípade, ak sa adresát oboznámi s obsahom zásielky neskôr, toto nemá žiadny súvis s prejednávanej prípadom, keďže žalobca ani nepreukázal, že by sa upomienka dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Žalobca

nepreukázal upozornenie na možnosť zosplatnenia celej úverovej sumy a ani k tomu nenavrhol žiadny relevantný dôkaz. Preto na tento spor ani nie je možné aplikovať judikatúru uvádzanú žalobcom.

3.2. Pokiaľ žalobca v odvolaní tvrdí, že boli splnené podmienky Zákona o bankách, konkrétne § 92 ods. 8, žalovaný zdôraznil, že nevyhnutným predpokladom platného postúpenia takejto pohľadávky je platné zosplatnenie celej úverovej sumy, čo však vzhľadom na vyššie uvedené v konaní žalobca nepreukázal. Nemohol byť postúpený dlh tvorený zosplatneným úverom, ak k jeho platnému zosplatneniu vzhľadom na nedodržanie upozorňovacej povinnosti zo strany veriteľa nedošlo (nebola doručená upomienka). Žalovaný tak ani nemohol byť v omeškaní so splatením pohľadávky celého úveru, ak k jeho zosplatneniu nedošlo a žalovaná suma sa nikdy nestala splatnou.

3.3. Pokiaľ žalobca v odvolaní tvrdí, že svoju aktívnu legitimáciu preukázal oznámením o postúpení pohľadávky, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok, žiadosťou o postúpenie a prevod s identifikáciou postúpenej pohľadávok, žalovaný upozornil, že do tohto konania žalobca zmluvu o postúpení pohľadávok nepredložil, tak ako je uvedené aj v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Na prílohe k zmluve o postúpení pohľadávok, ktorú do konania predložil žalobca, je uvedené číslo úverovej zmluvy / variabilný symbol 4179906221. Číslo úverovej zmluvy uzavretej so žalovaným je však 010646311130916, preto podľa názoru žalovaného táto príloha na úverovú zmluvu uzavretú so žalovaným neodkazuje. Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. 010646311130916, ktorá je predmetom konania, neobsahuje nikde vo svojom obsahu číslo 4179906221 a ani žalovaný nemal s veriteľom uzavretú žiadnu zmluvu, ktorej číslo by bolo 4179906221. Ak by mala byť na žalobcu platne postúpená pohľadávka vyplývajúca zo zmluvy č. 010646311130916, tak zmluva o postúpení pohľadávky mala takéto označenie obsahovať. Taktiež oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 06.03.2020 obsahuje opäť len číslo 4179906221 a nie správne číslo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej so spotrebiteľom. Preto aj pokiaľ by bolo doručenie tohto oznámenia žalovanému účinné dorúčením žaloby, ani tak nejde o relevantné oznámenie, pretože upovedomuje žalovaného o postúpení nejakej pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy č. 4179906221, ktorú žalovaný s VÚB bankou nikdy uzavretú nemal. Žalovanému preto doteraz nebolo relevantne oznámené postúpenie akejkoľvek pohľadávky. Táto skutočnosť však nič nemení na tom, že v danej veci nemohlo platne dôjsť k zosplatneniu celej úverovej sumy a preto nemohla byť ani táto pohľadávka platne postúpená na žalobcu, aj keby bolo oznámenie o postúpení perfektné. Keďže zosplatnenie celej úverovej sumy je neplatné, rovnako je neplatná, resp. neúčinná, aj výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 12.01.2018, pretože celú úverovú sumu žalovaný nikdy nebol povinný uhradiť. Z toho však vyplýva, že do dnešného dňa nebolo v konaní preukázané, že by žalovaný bol VÚB bankou vyzvaný na uhradenie svojho záväzku s upozornením na možné zosplatnenie celej úverovej sumy.

3.4. Žalovaný napokon v závere vyjadrenia k odvolaniu žalobcu poukázal na dikciu ustanovenia § 11 ods. 2 a § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch a uviedol, že výška anuitnej splátky podľa predzmluvných dokumentov, ako aj podľa zmluvy, predstavovala 212,08 eur. Čistý príjem žalovaného však podľa predzmluvných dokumentov predložených do konania žalobcom - Žiadosť o flexipôžičku - predstavoval 451,- eur. Po úhrade mesačnej splátky by tak žalovanému zostalo na všetky jeho mesačné náklady len 238,92 eur. Suma životného minima platná ku dňu podpisu zmluvy bola na jednu plnoletú fyzickú osobu vo výške 198,09 eur, teda po úhrade splátky podľa úverovej zmluvy by spotrebiteľovi zostalo len o 40,83 eur viac, ako je hranica hmotnej núdze. Pôvodný veriteľ- banka, preto nepostupovala s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti splácať poskytnutý úver a to aj s poukazom na jeho bezúčelovosť podľa § 7 ZoSÚ, čo má za následok aplikáciu § 11 ods. 2 ZoSÚ a to nemožnosť jednorazového zosplatnenia úveru. Aj z tohto dôvodu preto k účinnému zosplatneniu celej úverovej sumy zo strany pôvodného veriteľa dôjsť nemohlo. Na základe uvedených argumentov žalovaný navrhuje, aby odvolací súd po právnom posúdení veci odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil.

4. Na vyjadrenie žalovaného k odvolaniu reagoval žalobca zaslaním stručného stanoviska, v ktorom uviedol, že vyjadrenie žalovaného považuje v celom rozsahu za neodôvodnené a s chýbajúcou oporou v zákone a v skutkovom stave. Má za to, že tvrdenia žalovaného sú účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku. Svoj nárok žalobca považuje za dôvodný a preukázaný a poukazuje na predložené listinné dôkazy, ako aj argumentáciu uvedenú v odvolaní.

5. V dôsledku odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej „krajský súd“, alebo „odvolací súd“), ako súd odvolací podľa ustanovenia § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej „CSP“), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 379 a § 380 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 385 ods. 1 CSP a contrario rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Odvolací súd vzhľadom na obsah spisového materiálu, ako aj dôvody odvolania konštatuje, že súd prvej inštancie náležite zistil skutkový stav veci a v zmysle ustanovenia § 383 CSP je odvolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil prvoinštančný súd. Je potrebné zdôrazniť, že žalobca, ako odvolateľ, neuviedol v odvolaní žiadne nové relevantné skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vyvolať zmenu či zrušenie rozhodnutia prvoinštančného súdu, ani nežiadal doplniť dokazovanie za podmienok stanovených v § 384 ods. 2 a 3 CSP o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli byť bez jeho viny prezentované v prvoinštančnom konaní. Odvolací súd preto pri rozhodovaní vychádzal zo súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu a neboli naplnené procesné predpoklady zo strany odvolacieho súdu dopĺňovať dokazovanie, prípadne nariaďovať odvolacie pojednávanie (§ 383, § 384 ods. 1, 2 a 3, v spojení s ustanovením § 366 CSP).

7. Predmetom sporu je nárok žalobcu, ako postupníka, ktorý má hmotnoprávny základ v pôvodnom právnom vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu (ktorým bola banka VÚB a.s. so sídlom v Bratislave). Pôvodný veriteľ - banka, uzatvoril so žalovaným Zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ reg. č. 010646311130919 zo dňa 14.09.2016, ktorou poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v sume 13.000,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 95. mesačných splátkach, vo výške anuitnej splátky vrátane poistenia 226,23,- eur, počnúc dňom 17.10.2016, vždy do 17. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci, s termínom konečnej splatnosti úveru 17/08/2024 (č.l. 7- 11 spisu). Z dôvodu, že žalovaný poskytnutý úver riadne a včas nesplácal, vyhlásil pôvodný veriteľ predčasnú splatnosť úveru ku dňu 12.01.2018 (č.l. 35 spisu).

8. Podľa ustanovenia § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

9. Podľa ustanovenia § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

10. Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenej zmluvy o postúpení pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu 18b) na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a

b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

11. V nadväznosti na predchádzajúce znenie § 17 ods. 1 ZoSÚ, podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

12. Podľa ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu

klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu 87ac) ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. 87ad). Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

14. Predmetom odvolacieho konania (vychádzajúc z dôvodov a rozsahu odvolania v zmysle § 379 a § 380 CSP) zostala námietka existencie a danosti aktívnej hmotnoprávnej i procesnej legitímácie súčasného žalobcu, ako postupníka, na ktorej zotrval žalobca v priebehu celého konania.

15. Aktívnu legitímáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním tvrdené právo, respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej - existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej - existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/205/2009). Súd prvej inštancie sa tak správne v konaní zameral predovšetkým na skúmanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu najmä s ohľadom na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi stranami sporu, v nadväznosti na potrebu poskytnutia osobitej ochrany spotrebiteľovi v spore s dodávateľom a súd prvej inštancie správne zameral pozornosť na vysporiadanie sa s otázkou platnosti postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy, na základe ktorej by súd mohol konštatovať, že žalobca je skutočným nositeľom práva, ktorého sa v spore voči žalovanému, ako spotrebiteľovi, domáha.

16. Súd prvej inštancie správne vychádzal z premisy, že predpokladom platnosti postúpenia pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy je predošlé platné zosplatnenie pohľadávky. Odvolací súd poznamenáva, že spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu v spore spochybnený ani zo strany žalobcu nebol. Podmienky na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru zo spotrebiteľskej zmluvy sú upravené v § 53 ods. 9 OZ v spojení s § 565 OZ. Tieto hmotnoprávne podmienky pre platné a zákonné zosplatnenie pohľadávky musia byť splnené kumulatívne. Ustanovenie § 53 ods. 9 OZ pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Podľa § 53 ods. 9 OZ právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa. Ustanovenie § 565 OZ zase ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Nakoľko ustanovenie § 53 ods. 9 OZ predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565 OZ, je potrebné ustáliť, že právo podľa § 53 ods. 9 OZ môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Lehota na doručenie upozornenia spotrebiteľovi v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie zosplatnenia celej pohľadávky, nemusí bez ďalšieho začať plynúť až potom, ako je dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace. Podľa § 53 ods. 9 OZ nie je upravená lehota v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr, táto je upravená v § 565 OZ, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a súčasne spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky 3 mesiace, pričom postačuje, aby bol v omeškaní len s jednou splátkou. Veriteľ je časovo limitovaný využitím práva na zosplatnenie. Zo splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, inak jeho právo zaniká.

17. Ako už odvolací súd konštatoval, v spotrebiteľských vzťahoch pri konštatovaní platnosti či neplatnosti postúpenia pohľadávky z dodávateľa na ďalší subjekt, je nutné okrem všeobecných ustanovení § 524 až § 530 Občianskeho zákonníka zohľadniť aj osobitnú právnu úpravu spotrebiteľských zmlúv a spotrebiteľských úverov, ktorá na daný právny vzťah dopadá. Súd prvej inštancie správne nárok právne posúdil aj podľa zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy a právne kvalifikoval úverový vzťah ako spotrebiteľský úver. Všeobecné hmotnoprávne podmienky platného postúpenia pohľadávky vyplývajú z lex generalis - z ustanovenia § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. Osobitné zákonné podmienky platného postúpenia pohľadávky v spotrebiteľských vzťahoch však vyplývajú aj z uvedenej právnej úpravy spotrebiteľských úverov, ktorú je nevyhnutné zohľadniť. Vyššie citované ustanovenie § 17 ods. 1 ZoSÚ stanovuje, že veriteľ môže práva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere previesť na tretiu osobu, len ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a sú kumulatívne splnené obe podmienky presne špecifikované pod písmenami a/ a b/ tohto zákonného ustanovenia, teda súčasne ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky a súčasne prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Je tak zrejmé, s poukazom na citovanú právnu úpravu, že pokiaľ nejde o pohľadávku po konečnom termíne splatnosti (čo v danom prípade malo nastať až ku dňu 17.08.2024), je nevyhnutným predpokladom platného postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy preukázanie, že boli splnené zákonom vyžadované podmienky na predčasnú splatnosť prevádzanej pohľadávky. Pre úplnosť je nutné poznamenať, že nakoľko bol postupom v prejednávanej veci banka, ako osobitný subjekt, okrem uvedených ustanovení Občianskeho zákonníka a ZoSÚ, museli byť navyše splnené súčasne aj zákonné predpoklady vyžadované osobitnou právnu úpravou vzťahujúcou sa na výkon činnosti banky, konkrétne podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

18. Súd prvej inštancie vyvodil nedostatok aktívnej legitímácie súčasného žalobcu s poukazom na procesnú obranu a argumentáciu žalovaného. Tá spočívala predovšetkým na tvrdení nepreukázania naplnenia zákonných predpokladov platného predčasného zosplatnenia pohľadávky vyplývajúcich z ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, pokiaľ argumentoval, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal doručovanie upomienok a výziev žalovanému a aj doručenie výzvy zo dňa 28.11.2017 mal žalobca snahu preukázať len výpisom z poštovej knihy bez pečiatky a dátum, ktorý by preukazoval, kedy táto zásielka bola podávaná na pošte, ktorej pošte, s tým, že mohlo sa jednať o akúkoľvek inú zásielku. Taktiež žalovaný namietal, že nebol v omeškaní a neboli dodržané podmienky v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Upomienka sa môže týkať len nesplatených súm, avšak z rozpisu platieb predloženého žalobcom vyplýva, že nesplatená suma, uplatnená v upomienke zo dňa 28.11.2017, bola dňa 17.5.2019 splatená. K postúpeniu pohľadávky malo dôjsť 14.2.2020 na základe výzvy zo dňa 28.11.2017, kedy však už uvedená pohľadávka bola zaplatená. Rovnako aj dňa 28.11.2017, kedy bola výzva adresovaná, neboli splnené podmienky v zmysle ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 565 Občianskeho zákonníka na zosplatnenie dlžnej sumy, pretože poslednú splátku pred výzvou uhradil žalovaný v októbri 2017.

19. Odvolací súd, po oboznámení sa s predloženými listinnými dôkazmi žalobcu, sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, ktorý s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu žalovaného, vyvodil nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu v dôsledku nesplnenia zákonom požadovaných podmienok zosplatnenia postupovanej pohľadávky pôvodného veriteľa- banky. Žalobca mal snahu preukázať splnenie podmienok platného zosplatnenia predložením listiny pôvodného veriteľa - VÚB banky a.s. so sídlom v Bratislave datovanej dňa 28.11.2017, označenej ako „Tretia upomienka - pokus o zmier“, ktorá podľa tvrdenia žalobcu mala vyvolať predčasné zosplatnenie celého dlhu žalovaného (č.l. 33 spisu) a ktorej doručenie mala preukazovať listina „Poštový podací hárok“ VÚB banky, a.s. Bratislava (č.l. 34 a 34 p.v. spisu). Oboznámením sa s touto listinou je nutné prisvedčiť argumentácii žalovaného, ako aj konštatovaniu súdu prvej inštancie, že z tejto listiny nie je objektívne možné konštatovať hodnoverné preukázanie doručenia výzvy- upomienky datovanej dňa 28.11.2017 žalovanému. Je síce pravda, že na uvedenom poštovom podacom hárku je (okrem iných adresátov) obsiahnuté aj meno, priezvisko a doručovacia adresa žalovaného aj s uvedením konkrétneho podacieho čísla zásielky vzťahujúceho sa ku konkrétnemu adresátovi, avšak dôkazná

výpovedná hodnota tejto listiny predloženej žalobcom je spochybnená vzhľadom na to, že nie je na nej obsiahnutá predovšetkým podacia pečiatka s konkrétnym dátumom podania na prepravu konkrétnej pošty, dokonca na celom dokumente nie je uvedený dátum podania. Dokument pritom obsahu predtlačene údaje „Dátum podania :“, „Denná pečiatka pošty :“ a „Podpis zamestnanca :“, avšak bez konkrétneho údaju a bez pečiatky pošty. Takýto dokument potom nemôže byť dostatočne dôveryhodný pre konštatovanie preukázania doručenia výzvy dlžníkovi, predchádzajúcej predčasnemu zosplatneniu celého dlhu. Pokiaľ žalobca v odvolaní považuje údaje obsiahnuté na bočnej strane tejto listiny za preukázanie podania poštového hároku a preukázanie dátumu doručovania (okrem iných doporučených písomností) aj výzvy žalovanému, odvolací súd ani tento údaj nepovažuje za dostatočne hodnoverný v znení UPOMIE3_NEZ_20171128212118_100PP.DAT_afp_JOBID_2003712_CPSC6_I_HAROK. Tento reťazec znakov nie je jednoznačne a bez pochyb preukazujúci konkrétny dátum prevzatia konkrétnym poštovým úradu na prepravu doporučených zásielok adresátom. Nie je možné žiadnym relevantným spôsobom vyvrátiť argument žalovaného, že bočný údaj je zrejme názvom súboru, pod ktorým mala tento hárok uložená Všeobecná úverová banka a.s. vo svojom informačnom systéme a podací hárok nepochádza od pošty, ale bol vytlačený žalobcom, resp. VÚB bankou pre účely vlastnej evidencie. Preto takýto reťazec znakov vôbec nepreukazuje podanie zásielky Podací hárok, nie je opatrený ani pečiatkou pošty, ani podpisom zamestnanca a ani v záhlaví nie je uvedený dátum podania. Súd prvej inštancie tak správne vyhodnotil, že tento dôkazný prostriedok doručenie žiadnej listiny preukázať nemôže. V konaní tak nebolo preukázané, že by bol žalovaný písomne vyzvaný na úhradu dlhu pred jeho zosplatnením a keďže žalobca v konaní nepreukázal, že by si jeho právny predchodca splnil povinnosť vyplývajúcu ako zákonný predpoklad zosplatnenia dlhu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, nemohlo dôjsť k platnému a zákonnému zosplatneniu celej úverovej sumy a následne potom neboli splnené ani zákonné podmienky platného a zákonného postúpenia pohľadávky zo spotrebiteľského úveru v zmysle § 17 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ na žalobcu, ako postupníka. Doručenie upovedomenia právneho predchodcu žalobcu o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nemôže konvalidovať nesplnenie upozorňovacej povinnosti vyžadovanej ustanovením § 53 ods. 9 OZ.

20. Na dôvazok pre úplnosť, už len ako dôvod navyše, odvolací súd vyhodnotil ako správny aj záver súdu prvej inštancie, že z predložených listinných dôkazov žalobcu ani nevyplyva, že by bol žalovaný v čase vyzvania veriteľom (teda dňom 28.11.2017, kedy je výzva upozorňujúca na možnosť zosplatnenia celého dlhu datovaná) v omeškaní podľa ustanovenia § 53 ods. 9 OZ, t.j. po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Podľa prehľadu splácania pohľadávky (č.l. 32 spisu), splatil dlžník v mesiaci október (konkrétne 17.10.2017) splátku úveru 225,17 eur a taktiež v tomto mesiaci bola v prospech veriteľa poukázaná aj ďalšia platba dlžníka v sume 212,45 eur a teda údaje obsiahnuté vo výzve datovanej dňa 28.11.2017, ktorej doručenie dlžníkovi žalobca navyše ani hodnoverne nepreukázal, tak nemôžu zodpovedať omeškaniu dlžníka pred výzvou minimálne tri mesiace so splácaním dlhu. Ani táto zákonná podmienka vyplývajúca z § 52 ods. 9 OZ preto splnená nebola. Pokiaľ žalovaný poslednú splátku (spolu s určitou sumou zameškanej splátky) uhradil pred výzvou v mesiaci október 2017, nemohol byť v novembri 2017 v omeškaní s viac ako tromi splátkami pred výzvou na uhradenie zameškaných splátok.

21. Podľa článku 8 CSP sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

22.. Podľa čl.15 ods. 1 CSP, dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

23. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

24. V tejto súvislosti odvolací súd upriamuje povinnosť na zásadu kontradiktórnosti sporového súdneho konania s poukazom na dôkaznú povinnosť vyplývajúcu stranám sporu z čl. 8 CSP v spojení s § 153 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého sú strany povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Články 8 a 9 CSP sú vyjadrením princípu kontradiktórnosti sporového konania a prejednávacieho princípu (zásady formálnej pravdy). Rovnako tieto princípy súvisia so zásadou tzv. rovnosti zbraní a s princípom dispozičným. Priorizuje sa procesná aktivita sporových strán, ktoré sú zásadne povinné tvrdiť rozhodujúce skutočnosti a označiť dôkazné prostriedky na preukázanie svojich tvrdení. Každá procesná strana je povinná označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a

podoprieť svoje tvrdenia relevantnými dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu. Je tak možné skonštatovať, že žalobca si nesplnil v konaní dôkaznú povinnosť a povinnosť preukázania svojich skutkových a právnych tvrdení o platnom a zákonom zosplatnení pohľadávky a následne o platnom postúpení pohľadávky z pôvodného veriteľa na žalobcu, ako postupníka. Bolo na žalobcovi, na jeho procesnej aktivite a procesnej zodpovednosti za výsledok sporu a procesný úspech, aby svoje právo a aktívnu legitímáciu aj hodnoverne v spore preukázal. Ohľadom svojich skutkových a právnych tvrdení tak žalobca neunesol v konaní dôkazné bremeno, čo má za následok procesný neúspech v spore.

25. Možno potom zhrnúť, že správny bol záver súdu prvej inštancie, ktorý založil svoje rozhodnutie na závere, že súčasný žalobca nie je v danom spore aktívne legitimovaným a nositeľom práv z predmetnej pohľadávky, pretože neboli naplnené zákonné predpoklady a podmienky vyžadované na to, aby na neho právne relevantným a zákonným spôsobom prešiel nárok uplatňovaný žalobou a súčasne by v čase postúpenia pohľadávky išlo o postupiteľnú pohľadávku. Odvolací súd preto napadnutý rozsudok v meritórnom výroku I., ktorým súd prvej inštancie žalobu zamietol, podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil. V nadväznosti na vecnú správnosť meritórneho výroku I. rozsudku je potom vecne správny aj závislý výrok II., ktorým súd prvej inštancie v súlade so zásadou vyplývajúcou z ustanovenia § 255 ods. 1 a 2 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP rozhodol o trovách prvoinštančného konania.

26. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní (§ 255 CSP) a vyslovil, že žalobca, ako procesne neúspešná strana sporu, je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % v lehote troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a to samostatným uznesením.

27. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).